

דברי הכפר

במסכת אבות נאמר: בן חמש שנים למקרא, בן עשר למשנה, בן 13 למצוות,

נוסיף ונאמר: בנות 12 לבגרות ומעשים טובים.

בן "שלוש עשרה למצוות" כי בתקופה זו מתבגרים הנער והנערה עד כדי הבחנה בין טוב לרע. בין אסור ומותר. מגיל זה יש לנו את היכולת לשקול כל מעשה ואנחנו נעשים אחראים ומעשינו כאנשים בוגרים.

נעורים /תרצה ברגל

נעורים הם נווה המדבר
הפרי המבשיל, המתוק והמר
אהבה ראשונה - פרח בר
אכזבה של אתמול
ותקווה של מחר.

נעורים הם ראשית החירות
הם שמחה מהולה בעצבות
הם השער לקראת הבגרות
הם חיים על הסף
וסוף הילדות.

גיליון מס' 2633 א' אלול תש"פ * 21 ביולי 2020

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

מה קרה בחודש אלול

בהיסטוריה היהודית חודש אלול הוא חודש של סליחה וכפרה. היה זה ארבעים יום לאחר שמשה עלה להר סיני, למחרת היום בו קיבלו בני-ישראל את התורה במעמד רווי הוד למרגלות הר סיני. על פי חישוביהם היה משה אמור לרדת מן ההר באותו היום, וכשהוא בושש להגיע הם האמינו שמת. הם החליטו למצוא לעצמם מנהיג אחר ויצרו עגל זהב אותו הם עבדו. למחרת – בשבעה עשר בתמוז – ירד משה מן ההר ולוחות הברית בידו. כשראה את היהודים עובדים לעגל הזהב הוא השליך את הלוחות אל הארץ ושב. לאחר-מכן הוא שב אל ההר כדי להתחנן לבורא העולם שימחל לבניו על החטא החמור שביצעו.

בראש חודש אלול שב משה אל ההר בפעם השלישית ובידיו שתי לוחות, עליהם שוב יחרות האלוקים את עשרת הדיברות. הוא שהה על ההר ארבעים יום, מראש חודש אלול ועד ליום כיפור, שאז מחל האלוקים מחילה גמורה על חטא העגל ואמר: "סלחתי, כדברך!"

במהלך שהותו על הר סיני, גילה האלוקים למשה את סוד "שלוש עשרה המידות", פסוקים מיוחדים המתארים את מידות הרחמים של בורא העולם. בכל פעם שבני-ישראל יאמרו פסוקים אלו הם יעוררו את רחמי, אמר. מני אז, ארבעים יום אלו הם ימי רחמים וסליחות.

המשמעות המיסטית של חודש אלול

אלול הוא ראשי תיבות של **אני לדודי ודודי לי**. פסוק זה לקוח מתוך ספר שיר השירים המתאר את אהבת ישראל והאלוקים באמצעות משל מאהבת בעל ('דוד') ואישה. פסוק זה מתאר היטב את האהבה השוררת בין בני ישראל, ובורא העולם. רבי שניאור זלמן מליאדי המשיל את חודש אלול למלך הנמצא בשדה ופוגש את נתיניו. שם, יכולים כולם לגשת אליו ולשטוח את בקשותיהם והמלך מקבל את פניהם בסבר פנים יפות ומחייך אליהם. חודש אלול הוא זמן בו מלך העולם נמצא ב'שדה' וניתן להגיע אליו בקלות.

מה עושים בחודש אלול

תוקעים בשופר: בכל יום בחודש אלול (למעט שבתות וערב ראש השנה) תוקעים בשופר. תקיעת השופר נועדה לעורר את האנשים לחזור בתשובה ולתקן את מעשיהם.

מאחלים כתיבה וחתימה טובה: כאשר שולחים מכתבים זה לזה, מוסיפים את האיחול: כתיבה וחתימה טובה.

קוראים: שלושה פרקי תהילים

בדיקת התפילין והמזוזות:

סליחות: המבקשות מבורא העולם שנה טובה ומבורכת.

עורכים חשבון נפש: את חודש אלול יש להקדיש לסיכום מעשינו בשנה החולפת, מתוך רצון לתקן את הדרוש תיקון לקראת השנה החדשה.

מזל טוב כיתת ברק הגיעו למצוות

ברכות חמות הרבה אושר ונחת להורים הגאים: אסנת ודרור ארצי, חגית ויוחאי וולפין, טל ואיאן וויאט, מיה וליאור טיקוצ'נסקי, מיכל וביני יודאיקין, אלונה ושרון כרמי, שיפי ואביב מתיתיהו, גלית ואימרי סולומון, יובל וקרן עזריה, ארלין ואלון פרימוסט, אליה צוקר ושרון חגולי, ליאת ושלומי שרעבי..

ולכם נערים אהובים ויקרים נשלח 13 מתנות ערכיות כצידה לדרך ונאחל לכם הרבה הצלחה והנאה ממסלול החיים שלפניכם...

אהבה – ככל שתרכבו לתת מעצמכם לאחרים, כך תתרחב האהבה בחדרי הלב הנסתרים.

שמחה – בעזרת השמחה, הרון והגיל, חייכם יהיו דבר בלתי רגיל.

תקווה – מלאו את ליבכם בתקווה, היא כוח מניע, בעזרתה העתיד הטוב יגיע.

כוח – השתמשו בכוחכם כדי לעזור ולהיטיב, ולעולם אל תנצל אותו כדי להכאיב.

חוכמה – הפעילו את מוחכם וקבלו את התבונה, בזכותה תרכשו ידע רב והבנה.

צניעות – התרחקו מן ההתנשאות והיהרהר , וכבדו במאור פנים כל אדם על פני האדמה .

רחמים – הפעילו את חסדיכם ורחמיכם כלפי הסביבה, ושמרו על נתינה אוהבת וטובה.

יושר – יושר הוא המגדלור – מאיר ומאמת ושומר שתמיד תלכו בדרך האמת.
דמיון – השתמשו בדמיון כמה שרק אפשר, בעזרתו תוכלו לבנות עולם משופר.
כוח רצון – עם כוח רצון תוכלו להגשים חלומות, הוא יאפשר לכם לכבוש עולמות.

כשרון – תיצרו ותיהנו, תנצלו את כישוריכם ותפזרו בטובכם את שלל יכולותיכם.

אומץ – עם האומץ שלכם תוכלו להגיע לכל מקום בבטחה, נשמו אותו עמוק וצאו לדרך צלחה.

אופטימיות – לראות את חצי הכוס המלאה זה נהדר, זה מבטיח שלוה, אמונה ובטחון במחר.

אוהבים וגאים בכם מאוד ממערכת החינוך וקהילת כפר הנשיא

הפנים / נורית זרחי

את הפנים שיש לי
 קבלתי מאמא שלי,
 גם היא את פניה קיבלה
 מאמא שלה,
 סבתי לי מסרה את פניה דרכה,
 איזו דרך ארוכה!

כל פעם הם מופיעים חדשים ושונים –
 עינים כחולות הופכות ירוקות,
 מתקרבות אל האף או מתרחקות,
 אבל תמיד, במשפחה שלנו, הבנים
 הלאה הלאה, כנהר
 נושאים את הפנים.

כך היא שולחת אותם לנכדים,
 אחר לנינים.
 במשפחה שלי, מי שנולד
 מקבל מתנה – פנים.

על דא ועל הא / חעט: תמר וולפין

בית הספר לטיסה:

הרבה תודה לארז מירב על הדיווח המפורט והבהיר בנושא מטרד המטוסים החגים מעל ראשינו מבוקר ועד ערב, בימי חול ובשבתות. תוך כדי קריאה התבררו לי כמה דברים, אשר משום מה לא העליתי על דעתי, אולי בגלל תמימותי.

למדתי שיש כאן הצטברות של מחדלים - השתמטות מעשיית הדברים הנכונים (כגון: תכנון, קבלת אישורים, הכנת הקרקע, תרתי משמע, להפעלת השדה מעבר לשתיים שלוש המראות ונחיתות ליום).

אולי יש כאן רק מחדל הנובע מבטלנות/אימפוטנטיות, אבל נראה לי שיש כאן מידה מסוימת של שחיתות, יד רוחצת יד, שמור לי ואשמור לך, אנחנו מכירים עוד מהימים ההם בטירונות, YOU NAME IT ...

בקיצור, אם בהתחלה חשבתי שאולי אנחנו קצת מגזימים במלחמתנו מול פעילות עסקית לגיטימית, נראה לי עכשיו שעל מנת להפוך לפעילות לגיטימית, יצטרכו דן חלוץ וחבריו להתאמץ קצת יותר.

אני מקווה שהמאבק יישא פרי. האם נצטרך לשם כך להפגין יחד עם תושבי טובא-זנגריה, מחניים, משמר הירדן וראש פינה? בינתיים אני מחזקת את ידיו של ארז כנציגנו במאבק הזה.

בחינות הבגרות בצל הקורונה:

במשרד החינוך לא התייעצו איתי לפני שהחליטו על צמצום דרסטי של מספר בחינות הבגרות ושל היקף החומר שייכלל בהן. לו היו מתייעצים איתי הייתי קודם כל שואלת, לכמה זמן מתוכננים השינויים האלה, האם רק לנבחנים תלמידי י"ב של תשפ"א, או גם תלמידי י"א וי". הייתי שואלת על פי מה ואיך יוחלט על חזרה למתכונת הישנה (או אולי למתכונת חדשה/אחרת).

ואז הייתי מציעה הצעה נוספת:

מאחר ורוב הלימודים מתקיימים באמצעות המחשב והמרשתת (אינטרנט), זאת הזדמנות פז להכניס באופן מעמיק יותר את כתיבת העבודות, ובעיקר עבודות הגמר, כחלק מהזכאות לתעודת בגרות.

אני כל כך מקווה שמהלך כזה יהיה חלק מתכנית הלימודים בקרוב.

זהו זה:

אתם אולי לא תאמינו לי, תגידו שאני אומרת את זה בדיעבד, אבל חי נפשי שכך היו הדברים:

כשנחתה עלינו מגפת הקורונה, נזכרתי בימים של מלחמת המפרץ הראשונה, כאשר כולנו היינו בסגר, מאחורי חלונות אטומים (וסמרטטים רטובים הסותמים את המרווח שמתחת לדלת). לא יצאנו מהבית, לא הלכנו לבית הספר וגם לא למדנו "מרחוק".

מה שהרים לנו את המורל באותם הימים הייתה הסדרה האלמותית "זהו זה" עם הבבא בובה, ועם האחיות הפולניות, והפרלמנט של הספסל בגינה הציבורית.

אמרתי לעצמי: חייבים להחזיר למרקע את "זהו זה". חלפו רק יומיים וכבר התבשרנו על חזרתם של כוכבי "זהו זה" למרקע בערוץ 11.

אינני יכולה להוכיח את הטלפתיה הזאת, אם חייבים להאמין לי. ואם לא - אז לא...

כבר חצי שנה, מופיעים אצלנו בטלוויזיה (ועכשיו גם ביוטיוב, שלא היה קיים אז) הכוכבים של אותם הימים, גידי גוב, מוני מושונוב, דובל"ה גליקמן, אבי קושניר ושלמה בר-אבא. חסר רק הנרי בן-יהודה ז"ל.

מה שמביאים אלינו הצעירים האלה, שהיום הם בני שבעים, זוהי בשלות ובגרות של שחקנים מעולים, המציגים מערכונים, שחלקם הם סאטירה נשכנית, חלקם מצחיקים עד דמעות, וחלקם פחות מצחיקים, יחד עם ביצועים מרגשים של שירי ארץ ישראל היפהפיה. אמנם הקולות אינם כבר מה שהיו, אבל ההרמוניות וההעמדה הפשוטה מסיימים בהנאה גדולה כל שידור.

בית כפר הנשיא משתתף בצערו

של אייל דיין וכל המשפחה

עם פטירת אביו

משה

ז"ל

שלא תדעו עוד צער

אפיפניא חת'נוק / איילת

הסתיימה לה שנת תש"פ וכל ילדי המערכת יצאו לחופש עד ה'1 - בספטמבר . הצוותים בימי הערכות לקראת פתיחת שנת לימודים חדשה, תשפ"א, שתבוא עלינו לטובה.

זו הזדמנות נהדרת להודות לצוותים הנפלאים שלנו על עבודתם המסורה, הנתינה האין סופית, ההשקעה והאכפתיות, תודה על שעות רבות של תכנון, יצירתיות וגמישות מחשבתית, ושלמרות כל ההנחיות וחוסר ההיגיון שמסביבנו הצליחו להעניק לילדים ולהורים ביטחון ושיגרה יציבה .

נשלח ברכות גם לרז קורן ונמרוד סולומון, שסיימו יב' שנים, אנו מאחלים לכם הצלחה בהמשך הדרך. וברכות לבוגרי גן רימון ילדי 'כיתת תות' ולהוריהם שעולים לכיתה א'. שנה טובה ובריא.

הקורונה מציבה בפנינו אתגרים רבים ובכלל לא פשוטים. אנו נדרשים להתנהל ע"פ מתווים שמשתנים השכם וערב, חלקם לא מותאמים לאורחות חיינו, הרבה מאוד סימני שאלה, בלבול, פחד ובעיקר תסכול ואוזלת יד מהעדר מנהיגות מדינית שמשפיעה על כולנו. עד לרגע זה לא נקבעו תקציבים, גובה שכר הלימוד לא ברור, קרן קרב? סל תרבות? גובה תמיכה במערכות חינוך? הכל מאוד מעורפל. העדר התשובות מאלץ גם אותנו להתנהל אחרת ממה שהיינו רוצים ולצער הרבה החלטות מתקבלות תוך כדי תנועה ונוחתות על ההורים ברגע האחרון. אני בטוחה שעוד יהיה הרבה שינויים והנחיות חדשות, נצטרך כולנו לנשום עמוק ולהבין שזו המציאות ושגם לנהל מערכת שמסגרת התקציב שלה לא ברורה זו משימה מאתגרת ולא פשוטה.

בנוסף, התקבלו לאחרונה החלטות קהילתיות מאוד ערכיות, שיאתגרו אותנו מבחינה כלכלית –

'השומר החדש' ופתיחת בית תינוקות. חברים רבים פונים בשאלות ומבקשים הסברים בעקבות מכתבים שפורסמו בנושאים הנ"ל אנסה לתת תמונה כוללת על צפי המערכת לשנה הקרובה ולשתף בחלק מהדילמות שמעסיקות אותנו.

אתחיל מפרסום מתווה משרד החינוך לגבי פתיחת שנת הלימודים בבתי הספר : תלמידי כיתה א' עד כיתה ד' ילמדו 5 ימים בשבוע,

מראשון עד חמישי מהשעה 08:00 עד השעה 15:00 וביום שלישי עד השעה 12:30. תלמידי כיתה ה' – ו' ילמדו בבית הספר יומיים בשבוע בלבד. כנ"ל לגבי תלמידי ז' – יב'. מצב זה דורש מאתנו לחשב מסלול מחדש. להעסיק מדריכים גם בשעות הבוקר ולתכנן סדר יום ברור, המשלב למידה מרחוק, פעילות חברתית, יצירת התנדבות וחשיבה על יוזמות קהילתיות, שימלאו את היום של הילדים בעשייה משמעותית ובלמידה חווייתית. כמובן שזה דורש שיתוף פעולה מלא עם בית הספר, ההורים והקהילה.

בשנה הקרובה צפויים להיות במסגרת הנעורים כ 30 ילדים מכיתה ז' – יב'. הדס ויסבקר מתחיל את השנה הרביעית כמדריך נוער. מכוון שהוא סטודנט ומתחיל את שנת הלימודים השנייה בתל חי, נצטרך עזרה של הדרכה לשעות הבוקר. אנו ממתנינים לקבל את תוכנית הלימודים מבית הספר עמק החולה ואז נערך בהתאם.

בתלתון הבוגר – צפויים להיות כ 30 ילדים מכיתה ד' – ו'. המדריכים שיובילו את התלתון הם: מיה סניפר מפרויקט חריש וניצן ויסבקר. היו לנו תוכניות לפתוח את התלתון במתכונת כיתתית ולעבוד בקבוצות קטנות במטרה לחבר ולגבש את הילדים ולהגיע לכל אחד באופן אישי. כרגע בעקבות השינויים והצורך לתת מענה בבקרים לכיתות ה' ו' נצטרך לתכנן את סדר השבוע מחדש.

בתלתון הצעיר – צפויים להיות כ 30 ילדים מכיתה א' – ג'. המדריכה שתוביל את התלתון היא ענבל אזורן תושבת בקיבוץ. הגיעה לפני כשנה עם בעלה אשי (אח של שימרת מון) להם שני ילדים; עלמא שעולה לגן שקד ובר בן 10 חודשים.. לצערי עדיין לא הצלחנו לגייס מדריכים נוספים שיעבדו עם ענבל, אנחנו מקווים שנצליח לגייס עוד מדריך/ה, כדי שנוכל לפתוח את המערכת ולקלוט את הילדים כמתוכנן.

מערכת הגיל הרך תפתח במתכונת רגילה מהשעה 07:00 עד 16:00. יש לנו שני גני משרד החינוך. בגן רימון יהיו 26 ילדים ילידי שנתונים 2015 2016 הגנת עדי אב נעים, עם הצוות מיכל גלוק ויערה ונונו. מלכה כהן מחליפה. בגן שקד יהיו 18 ילדים; ילדי סוף שנתון 2016 ושנתון 2017. הגנת דינה וייס שפירא עם הצוות ספיר אזולאי ודורון מרום.

גנון שחף יהיו שתי קבוצות. 10 ילדי שנתון 2018 גנון. ו 7 ילדי שנתון 2019 פעוטון. הגנת אילנה אמרוסי עם הצוות עופרה כהן, דנה בסו, אופיר שפרונג. בצופית נפתח בית תינוקות לילידי שנתון 2020 כרגע יש רק תינוק אחד אנו מנסים לגייס עוד 2 תינוקות מהאיזור. במרץ אמורים להצטרף עוד 3 תינוקות. נתחיל את השנה עם מטפלת אחת פנינה עשור.

אז קצת הסבר למה נושא בית התינוקות עולה לדיון כל שנה מחדש. ראשית היחס בבית התינוקות הוא מטפלת אחת על כל 4 תינוקות. מכיוון שזה לא בטיחותי שמטפלת תעבוד לבד נדרשים מינימום 8 תינוקות עם 2 מטפלות ולפחות 10 בקבוצה כי יש גם מחליפה.

בשונה מפעוטון בו בראשון לספטמבר נכנסת קבוצת ילדים יחד. בבית התינוקות קליטת הילדים נעשית בהדרגה, כי לא כולם נולדים באותו זמן. כדי לאפשר קליטת תינוקות בהדרגה יש צורך במבנה שיכול להכיל שני שנתונים יחד, כלומר פעוטון ובית תינוקות משותפים, כך הצוות הקיים יכול לתמוך לתגבר ולסייע. מתוך הבנה שעלינו להבטיח להורים בקהילה מענה מגיל לידה ולשמור על יציבות המערכת, הבאנו את הנושא לדיון בהנהלת חינוך בשנה שעברה, וביקשנו להשמיש מחדש את מבנה יסמין ולהתאימו לצרכים של פעוטון ובית תינוקות. הבקשה אושרה, ובעזרת אדריכל נעשתה תוכנית לשיפוץ בהתאם לתקני התמ"ת. לצערי כל התקציבים נעצרו בעקבות הקורונה והמצב הכלכלי אליו נקלענו.

אז איפה הבעייתיות שלנו השנה ובכלל?

1. המבנה של צופית הוא מבנה שאינו עומד בתקן התמ"ת והצהרנו שזה מבנה זמני עד השיפוץ. המבנה קטן ואינו מותאם לעבודה עם שני שנתונים.
2. יש מעט מאוד ילדי קיבוץ בשנתון 2018 ומשנתון 2019 מתוך 10 ילדי קיבוץ 6 משפחות לא מכניסות את ילדיהם למסגרת. נוצר מצב שאין הצדקה לפתוח לכל קבוצה בית ונאלצנו לאחד את שני השנתונים הנ"ל למבנה של שחף, ולפתוח לקליטת ילדי חוץ.
3. בשנתון 2020 נולדו עד כה 5 תינוקות. 1 אמור להיכנס בספטמבר, 3 מבקשים להכניס רק במרץ.
4. בית תינוקות תמיד היה ותמיד יהיה בית גרעוני יותר, בגלל יחס מבוגר על כל ילד. העלות לילד גבוהה מאוד. תשלומי הגנים מכסים חלק מעלויות הבתים של לידה עד 3 אך כשיש מיעוט ילדים העלויות גבוהות יותר.
5. פתיחת בית תינוקות יוסיף גרעון שנתי של כ 100 אש"ח למערכת. בעקבות כל הנ"ל עלתה השאלה האם נכון לנו לפתוח בית תינוקות? ניסינו לחשוב על אלטרנטיבות אחרות, אך ההורים בהמלצה של רוב חברי הנהלת החינוך ובתמיכת הצוות לצמיחה דמוגרפית, הביאו את הנושא לדיון בוועד הנהלה ושם הוחלט לפתוח בית תינוקות. מקווה שהצלחתי להסביר את הנושא בצורה מקיפה יותר, לכל מי שלא הבין את המכתב שפורסם ע"י ההורים.

'השומר החדש' גם בנושא השומר החדש העלינו שאלה של עלות מול תועלת, הנושא הגיע לדיון ציבורי והוחלט להמשיך איתם שנה נוספת. כדי שהשנה תהיה משמעותית ודברים לא יפלו בין הכיסאות עשינו הגדרות משותפות ומותאמות. אז השנה תהיה קומונה מעורבת של בנים ובנות שתגיע לקיבוץ באמצע ספטמבר. ראש החווה ומלווה מטעם השומר החדש והקיבוץ יהיה הדס וויסבקר. – התוכנית השנתית תוגדר מראש בתיאום מול הג'אנט של התנועה. - יתקיימו מפגשי הדרכה וליווי אחת לשבוע עם איילת והמועצה.

נתייחס בעבודתנו עם הש"ש לשלושה מעגלים:

1. תנועת נוער כשמטרת העל ליצור נוער מדריך נוער. יתקיימו הדרכות ומפגשים שבועיים לנעורים לפי שכבות הגיל השונות. יוכשרו מד"צים שבהמשך ידריכו את ילדי התלתונים. פעילות שבועית עם ילדי התלתון הבוגר. יתקיימו טיולים/מחנות תנועה ועוד.
 2. חקלאות - פעילות אטרקטיבית בחווה בשיתוף הילדים והנוער. התנדבויות במטעים ובמשק ילדים ועוד..
 3. קהילה – חיבור לקהילה באמצעות ארגון 2 אירועי שיא בשנה. הובלת שני חגים שייקבעו יחד עם ועדת חגים. קשר עם אנשי מפתח בקהילה דרכם נחבר את הנוער. ושילוב משפחות מאמצות ומחבקות לתחושת בית. (מי שמעוניין לאמץ מוזמן ליצור איתי קשר).
- הזמן קצר והמלאכה מרובה, כולי תקווה שנצליח למצוא פתרונות כדי שנוכל לפתוח שנה ולעמוד בכל היעדים שהצבנו לעצמנו. שבתנו יהיו הומים מתינוקות ושלא נצטרך יותר לעסוק בהישרדות כל שנה מחדש. והכי חשוב שנהיה בריאים

שבת מבורכת ובשורות טובות לכולכם

איילת מרום – מנהלת החינוך

היה היה אולפן / טומי עמית

ירדנו מהרכבת בעיר בצפון מזרח אנגליה

עלינו על מונית וקבענו יעד

ביננו דיברנו עברית

אתם מישראל? שאל הנהג

כן, ענינו.

מאין?

ראש פינה (!)

זה על יד כפר הנשיא, לא?

אכן כן

הייתי באולפן

באמת?

שתיקה

מגיעים, משלמים ויורדים

שתיקה.....ואז:

טומי, לעולם לא אשכח את הטיול שלקחת אותנו לים המלח ולאילת!

היה היה אולפן.

המבוגר האחראי מול הילדים הפרועים / מאת: אריה וולפין

העולם איננו מושלם כי בני האדם מקלקלים. הדבר בא לביטוי במיוחד בתחום הפוליטי, כשפוליטיקאים פועלים על פי האינטרסים הפוליטיים שלהם ולא דווקא שאנו עתה על פי טובת הכלל. דוגמא לכך היא התנהגות הפוליטיקאים במשבר הפוליטי בעיצומו.

הדמוקרטיה מבוססת על הכרעת הרוב, אך בהיות הרוב מורכב מבני אדם, יש בו פגם, והוא העריצות של הרוב. בכל גוף דמוקרטי, הרוב הוא עריץ, כי אלה שמרכיבים אותו משדרים תחושה שהצדק אתם, כי הם נבחרו על ידי העם. מכאן, תחושתם היא שבידיהם המונופול על האמת, ולכן הצדק אתם. כלומר, יש רק אמת אחת, והיא בשמיים, כאילו, ולא בידי בני אדם, אך כדי להכריע, פועלים על פי אמירת חז"ל "קול העם כקול שדי" - הכרעת הרוב בדמוקרטיה מודרנית.

האמת של הפוליטיקאים, כבני אדם, מבוססת על האינטרסים הפוליטיים שלהם, ולפי כך ההתנהגות שלהם היא של ילדים פרועים, ולכן הם זקוקים למבוגר אחראי שיחייב אותם לפעול, עד כמה שניתן, לטובת הכלל.

כדי להפחית למינימום האפשרי את השפעת החולשות של בני אדם, השלטון הדמוקרטי מורכב משלוש רשויות: המחוקקת - בית הנבחרים (הכנסת), שהרכבו משקף את ייצוג העם, והוא מחוקק את החוקים; הרשות המבצעת, הממשלה, שהרשות המחוקקת מאשרת; הרשות השופטת, אשר פועלת על פי החוקים, שהרשות המחוקקת (הכנסת) מעבירה.

השופטים המאיישים את הרשות השופטת, שייכים גם הם למין האנושי, עם כל המשתמע מכך, ומתמנים ע"י וועדה לבחירת שופטים, שהרכבה, יחד עם הפוליטיקאים, מבטיח רוב של אנשי מקצוע - משפטים, כדי להפחית עד למינימום את ההשפעה הפוליטית. יש לציין שייצוג פוליטי בועדה מחבר את השופטים, המתמנים, לשלטון העם.

וכך, בעולם הלא מושלם, יוצרת הדמוקרטיה את "המבוגר האחראי" שמשתדל לרסן את הפוליטיקאים המתפרעים, שטוענים שהם, בניגוד לשופטים, נבחרו העם.

עדכון פעילות המפגש – לסוף אוגוסט 2020

לחברינו שנפגשים במפגש לארוחות צהריים: לידיעתכם -

שבוע הבא החל מיום א' 23.8, הקייטרינג "על קצה המזלג" יוצא לחופש. ולכן – להנאתכם - נגיש ארוחות בסגנון קייטנת סוף אוגוסט המזון יגיע מספק מזון אחר.

שימו לב:

**בימים ראשון 23/8 חמישי 27/8 וראשון אחריו 30/8
תתקיים ארוחה במפגש 12:30-13:00**

**ביום שלישי 25/8 נקיים בראנץ' ישראלי עם פלאפל וחומוס בין השעות
11:00 עד 13:00**

*לתשומת לב החברים שאוספים אוכל- מכיוון שהארוחות מתקיימות בסגנון קצת אחר, אנו מזמינות אתכם להגיע ולאכול במפגש. במידה ותחליטו לאסוף - כמות ואופי האוכל יהיה בהתאם לתפריט.

** התעמלות: טל חייט יוצאת לחופש עם ילדיה ותדאג לנו למחליפים כך ששיעורי התעמלות ימשיכו כרגיל.

** בימי שלישי נתחיל במפגשי קפה וחברותא עם צילה ושריטה. ניפגש בשעה 10:00 במפגש. כולם מוזמנים להצטרף אלינו לשיח מעניין וחברה טובה.

** שאר החוגים ממשיכים להתקיים כרגיל.

הארוחות מקצה המזלג יתחדשו ביום ג' 1.9.2020.

נאחל חופש נעים לכל הילדים וההורים שיצאו לחופשה בשל סגירת מערכות החינוך לשם התארגנות מחדש. ונאחל הצלחה לכל עובדי החינוך לפתיחת שנת הלימודים.

צילה ושיפי וכל צוות רווחה של כפר הנשיא

**** להזכירכם: כל ההתכנסויות בהתאם לתו הסגול – מדידת חום, שמירת מרחק, מסיכות פנים והגבלת כמות משתתפים.**

כי מת בי יחידך הבן אשר אהבת השבוע מלאו 110 שנים להולדתו של נתן אלתרמן, לזכרו

1. בשנת 1938 מתפרסם בישראל המנדטורית "כוכבים בחוץ" קובץ שיריו הראשון של נתן אלתרמן. הספר מכה בתדהמה אפילפטית את קוראי השירה בארץ. השיר "אגרת", שיר מוזר וחידתי, הוא אחד משירי הספר. אלתרמן כותב בו אגרת וממען אותה לאלוהים. ומדבר אליו בשם שניים הנמצאים בתוכו. מי הם התאומים שנולדו לפניך אלוהים? המבקר, החוקר והמסאי יוסף אורן מציין שהשיר הוא אחד "השירים הסתומים בין שירי הקובץ", ואני מאוד מבין גם למה. למרות שיש בקובץ שירים יפים ממנו, כמו "עוד חוזר הניגון" שפותח אותו, בעיני "אגרת" הוא אחד השירים החשובים בקובץ, ובו נוגע אלתרמן במבט מקדים בשאלת המחירים שיגבו מהחברה הישראלית ההישגים הלאומיים הכבירים שאותם אלתרמן עתיד לסכם בשירי "עיר היונה" ספר שיריו שיתפרסם סמוך ליום העצמאות בשנת 1957.

כדי לפצח את חידת השיר 'אגרת' צריך לקרוא את השיר בעיניים פקוחות לרווחה, ולהבין את ההכרעה חסרת הפשרות שעשו האנשים שבראו כאן את התרבות הישראלית תוך שהם "רוצחים" את היהודיות שבתוכם. הבוטות בשיר היא של נתן אלתרמן, לא שלי.

אגרת

לך עיני היום פקוחות כפתאומים.
אלי שלי, אני תמים.
אני זוכר ברעות השמש על המים
נולדתי לפניך תאומים.

עכשיו ערבית. עכשיו החלונות העבת.
כבית המנורה והמראות תדהה.
כי מת בי יחידך, הבן אשר אהבת,
אשר ידי היתה בו בשדה.

אני תמים אלי. לאט לאט הכיתי.
גררתיו אל הממכר מבית ומאם.
פשטתי כותנתו. לדמעותיו חיכיתי.

כבלתי זרועותיו והוא חי"ך אילם.

הלא תמיד ידעתי - הוא יקר ממני.
והוא רק הוא לך הטוב והיחיד.
על ערש מכאוביו גהרתי כאומנת,
הנעמתי לו שירים על מפוחית...

השיר מתאר באופן ישיר וצורב את השניות שהייתה באנשים בדור של אלתרמן
ושל אבא שלי שנולדו לפניו תאומים. ושהיו מוכרחים לבטל את השניות הנוראה
שמנעה מהם לשוב לכאן, באופן אלים ביותר מבחינה היסטורית ותרבותית.
אלתרמן מתוודה בשיר על רצח היהודי שבתוכו "הבן אשר אהבת אשר ידי
הייתה בו בשדה".

כל הבית השני זועק עקידת יצחק ורצח הבל בידי קין. הבן אשר אהבת.
האל המת שאוהב את הבן שנרצח.
ושניהם באמת כבר מתו שם בגולה. היהודי ואלוהיו של איציק מאנגער. מתו שם
כדי שנקים כאן את הפלא המתעורר, עוף החול הזה שבוטר סביבנו היום
בלהבות של לאומנות איומה ומלאת חרון.
ותחלופנה עוד שנים הרבה עד שיתברר מה חולל בנו אותו רצח אב תרבותי של
"הבן אשר אהבת", אשר ידנו הייתה בו בשדה.

2. תוצר עקר משורשים

כדי להבין מהם המחירים התרבותיים ששילמנו צריך לגרד את העור של
התרבות הישראלית להניחו מתחת למיקרוסקופ מטפורי ולראות מה מגלה לנו
עינו החדה. מי שעשתה זאת ביושר ובכנות גדולים ומחודדים הייתה חנה
אזולאי הספרי, כאשר בשנת 1995 לאחר שסרטה "שחור" יצא לאקרנים, כתבה
במאמר בעיתון "הארץ" את הדברים הבאים (ואני לא באמת יודע איך וכמה היא
עדיין עומדת היום מאחורי הדברים שכתבה אז):

"בניגוד למה שאנשים רבים חושבים, אני לא מגדירה עצמי מזרחית. הלוואי
שיכולתי. אני ישראלית. הישראלי החדש, שהוא ברובו דור שני של מהגרים
מארצות שונות, תוצר של תרבות בחיתולים. תוצר עקר משורשים ולא חשוב מי
אשם או לא אשם.

קטונתי מלהאשים גדולי אומה כבן גוריון, שהחליט על מדיניות של כור היתוך
ובכך נטל ממני את תרבותי, כמו שנטל מיוצאי אירופה את תרבותם. אם אשפוט
את המדיניות הזו לקולא אומר שהייתה צו השעה. במבט לאחור אני טוענת
שיצאנו גם נפסדים וגם נשכרים. נשכרים בכך שיש לנו מדינה וממשלה ואנו
אדונים לגורלנו, נפסדים בכך שאין לנו תרבות משלנו...

אני רוצה לסיים בשיר שכתבתי פעם, באמצע כתיבת התסריט, המבטא את תחושותיי בצורה הכי מדויקת שאני יכולה:

אילו ידעתי / חנה אזולאי הספרי

אלו ידעתי היכן שוכנים אבות אבותי,
הייתי באה בין קברתייהם,
ויונקת, ויונקת ויונקת,
ואוכלת ושותה ושבעה,
ובאה ביניכם,
ומראה לכם מי אני.

אבל אני לא יודעת היכן הם שוכנים,
ולא באתי בין קברתייהם,
ולא ינקתי, ולא אכלתי, ולא שבעתי,
ובאתי ביניכם
צמוקה ורעבה,
וטרפתי מכל הבא ליד
טרפה... טרפה... טרפה...

3. בנימה קצת אישית

אבא שלי "נולד לפני תאומים" כהרבה אנשים בדורו, וגם הוא הפך להיות "ישראלי" יחד עם חבריו וחברותיו. הוא היה בנו של מסמיך רבנים שאני קרוי על שמו. סבא שלי היה אורתודוקס וטולרנט גדול. ופעם הוא הלך בשבת עם תלמידיו לבית הכנסת בעיירה קאלושין, שחרבה כבר מזמן במלחמה הגדולה,

כאשר במדרכה מצידו השני של הרחוב בא מולם תלמיד שלו שהתפקד וכשהוא אוחז סיגריה בוערת בידו נפנף בצהלה בידו השנייה לסבי וקרא "שבת שלום רב דוד". התלמידים רצו לקפוץ ולקרוע אותו כדג. אבל סבא שלי עצר אותם בתנועת יד חומלת ואמר בחיוך: "עזבו הוא זכר ששבת היום". אני כבר לא נולדתי תאומים וכבר אין לי לפני מי להיות. אני נולדתי ישראלי. אבל מאז עמדתי על דעתי אני מחפש בתוכי את בנו יחידו הנרצח של סבי אשר אהב, ועד היום עוד לא מצאתי אותו.

ימי הולדת 21-27.8

21.8 אורי עוזיאל

אהי אלף

שי עמר

22.8 ראובן גוטר

עידו גרשמן

23.8 יובל דדוש

25.8 סהר קורן

משולחן העורכת

החיים שיש לך / יונה וולך

החיים שיש לך
 הם החיים שחיית
 הבט אחורה בהבנה
 מצא את נקודת הבראשית
 הבריא
 ברא את עצמך
 זה העולם הטוב ביותר
 היחיד
 שתוכל לברא
 כל זה מצוי בתוכך
 גלה אותו
 התחל מהתחלה
 הבט על חייך
 פעל שעור רע
 על מה שהיה
 פעל עכש
 הרחקה
 עמידה בפנה
 נוקאאוט בסבוב הראשון
 תקן כאחד שהבריא
 כאחד שחלה.

מופיע באסופה 'פתח לנו שער'

